

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Meditationes Et Recollectiones Animæ, Per decendialia
Exercitia Deo suo Vacaturæ**

Finetti, Bernardo

Augustæ Vindellicorum, 1690

Dies Nonus. De voto Obedientiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60556](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60556)

ergò prudenter agere cupis, elige æternam
gaudere, & momentaneam voluptatem
seriò contemnere. Cave summo periculo
vel minimæ cogitationi aditum præbeas. Illud
mox cum adverteris excute, ne parva scintilla
magnum incendium suscitet. Recorre
re, quot myriades animarum propter unam
momentaneam delectationem infernalibus tormen-
tis fuerint addictæ, & cum neque tu sis libera-
ra, nesciasque, quando Judex sit venturus
stude ita vivere, ut semper sis parata, semper
munda, semper oculis divinis beneplacita
perfecta.

DIES NONUS.

De voto obedientia.

MEDITATIO NONA.

PUNCTUM PRIMUM.

Considera, Anima Religiosa, obedien-
tiam Dei filio tam esse congenitam,
ut tota ejus vita fuerit continua obe-
dientia. Potuisset quidem pro libitu sua
cuncta disponere, utpote Dominus & Crea-
tor omnium, cujus voluntati nihil potest res-
sistere, nihilominus tamen amore hujus
tutis Omnipotentiam suam coërcuit quæ
submissa

submit se non solùm gloriofissimæ suæ Genitrici ac S. Josepho, sed & inimicis suis, committendo se perversissimæ eorum voluntati & annuendo, ut traheretur ad tormenta, coronaretur spinis, crucifigeretur, morte ipsâ afficeretur. Intuere, mi Religiose, præclarissimum exemplar hoc, quod in monte Calvariæ tibi monstratum est, si enim Dei filius adeò in virtutem hanc exarserat, quanto id magis tibi incumbet, qui solenni voto ad eam es obligatus?

Confidera, veram obedientiam non in externâ duntaxat operis executione consistere, uti famuli sæculares Dominis suis obediunt, contenti, si, quod imperatum erat, præstiterunt, sed internæ quoque voluntatis suæ cum Superioris conformationem requiri, adeò, ut mandata ejus minimè examinantes, omninò & totaliter eidem se accommodent, in hoc solo gaudentes, si, quod imperatum fuerat, ad amissim Dei amore executi fuerint, & hæc est illa vera, perfecta & cæca obedientia tantoperè à spiritualis vitæ Magistris commendata.

Confidera votum obedientiæ reliquis duobus longè præstantius esse. Paupertate quippè offeruntur Deo temporalia & transitoria. Castitate carnis mortificatio, bona sensualia, & omnia illa, quæ boni alicujus titulum & speciem præse ferunt, re ipsâ autem bona

bona non sunt. Obedientia verò offerre Deo pars nobilissima, quæ est voluntas propria, omnium aliarum potentiarum Regni quâ solâ quis Dominus constituitur, & quæ solam Deo hominis potestati permittit; unde offeruntur Deo omnia bona interna, propria libertas, & consequenter id, quod homini gratissimum esse potest. Quàm ergo desideramus, placiturum Deo hominem illum, quæ tantis oblati Creatori suo occurrit?

AFFECTUS.

Nunc enim verò, O Redemptor benignissime, adest tempus tantopere exoptatum, quo tibi gratificari, & que perfectissimè imitari possum. Fiat ergo Spiritus tuus duplex in me, accende in me fervorem illum, illam reverentiam, quam æterno Patri tuo detulisti. Tu obediens usque ad mortem, nulla tormenta, nulla calumniam, nullum odium impedire te potuit, quo intermitteres divinæ voluntati firmissimè obsecundare; hoc unicum & solus solatium tuum erat, semper in his esse, quæ Patri tui erant. O exemplar vivum, & prototypon absolutum, quo omnes Religiosi si discant, Superiorum suorum voluntates exequi. Juravi, & statui Domine Deus meus, non meam, sed tuam voluntatem

adimplere; iterum renovo, iterum juro, statuo & polliceor, in verâ, sanctâ, cœcâ, & perfectâ obedientiâ te Magistrum meum sequi; offero iterum propriam libertatem, abnego proprium judicium, amplector mentem & voluntatem eorum, quos tui loco constituisti, hi in sagittam mihi erunt positi, hi meta & finis, quo omnis voluntas mea colimabit. Reclamet caro, insultet amor proprius, retardent sensualitates, instent nescio quæ molestiæ, non evincant, ut me separem à Deo meo, & vel hilum superioribus contradicam, aut eorum præceptis obganniam; agam post hac & vivam secundum exemplar, quod tu, mi JESU, in maximis afflictionibus demonstraisti. Advocatus mihi esto, O mi JESU! & meo nomine annuntia æterno Patri tuo: *Non quod ego sed quod tu vis, non mea sed tua voluntas fiat.* O Clementissime Pater. Hoc O mi JESU in medijs adversitatibus tecum clamabo, hoc erit scutum, hoc arma, hoc præsidium meum. Velle meum sit velle tuum & superiorum meorum. Te stem tibi sisto Sanctissimum Nutritium tuum, cum quo animitus exclamo: *Utinam adimpleam voluntatem*

DEI!

Fru-

Fructus & proposita.

Cresces summoperè in statuto propo-
to votum tuum exactè servandi
consideraveris, Anima Religiosa
ipso adimplere te voluntatem Dei,
jussa superiorum exequaris; hic ergò
& solus finis tuus esto; nec dubites,
gratissimum Deo opus præstiteris.
enim gloriosissimum Patriarcham Abra-
mum adeò Orbi celebrem fecit, atque ad
tam Sanctitatem perduxit, quàm Sancta
cœca ejus obedientia, cujus amore de
suâ egrediebatur, domumque paternam
linquebat, imò, quod totus Mundus
admiretur, non recusabat, audito divi-
næ præcepto, unicum filium suum immole-
mox, nihil reclamans, nec in lamenta
tus ad montem pergens, innocentem
lem, tantopere à se amatam, sacrificatum
quo facto adeò sibi Deum devicit, ut
juramento omnia fausta eidem promissum

*Gen. 22. Per memetipsum juravi, quia fecisti hanc
16. & non pepercisti filio tuo unigenito
me, benedicam tibi, & multiplicabo semen
tuum sicut stellas Cœli, & velut arenam,
est in littore maris, possidebit semen tuum
tas inimicorum suorum & benedicentur in
mine tuo omnes gentes terræ, quia obedisti
mea. — Isaac quoque pientissimi parentis*

tissima soboles suos successus non alij adme-
 tiri poterat, quàm promptæ suæ obedientiæ,
 qua genitori sese immolandum submisit. Et
 minor sit Religiosus, qui totum se Deo im-
 molat, quævis gravia pro ejus amore sufferre
 paratus? Scias, mi Religiose, à multis plùs
 estimari obedientiam à Religiosis præstitam,
 quàm illam ab Abrahamo, hic enim præce-
 pro divino urgebatur, Religiosus verò nullo
 mandato obstrictus spontè & ultro charissi-
 mum suum unigenitum, intellige propriam
 voluntatem, Deo sacrificat. Patribus spiri-
 tualibus votum hoc obedientiæ est vestimen-
 tum, quo totus Religiosus, tanquam corpus
 vestitu, tegitur, nihil admittens: nisi, quod
 Superiores constituerint. Est vestis subtilis,
 omnia etiam minima quæque voluntati Su-
 periorum repugnantia excludens; subtilis
 est & tam proficua, ut non solùm bona quæ-
 rat, sed etiam, quæ secundum se bona non
 sunt, elevet, ut bona faciat, dum Regulis &
 Constitutionibus conformat; subtilis est, si-
 lo subtilissimo divinæ voluntatis contexta,
 qua subtili veste indutos credimus Religio-
 sos illos, de quibus refert Cassianus, in obe-
 dientiâ fuisse tam teneros & delicatos, ut sine *Lect. 4.*
 præcitu & licentiâ Superiorum non solùm *de Inst.*
 non cellâ progredi, sed ne ipsi communi ne- *cap. 10.*
 cessitati satisfacere propriâ auctoritate fue-
 rint ausi. *Tantâ observantiâ obedientiæ re-*
gula

gula custoditur, ut juniores absque Præcepti
licentiâ vel permissu non solum non auctori-
cellâ progredi, sed ne ipsi quidem communi
naturali necessitati satisfacere suâ auctoritate
presumant. Hæc est perfecta obedientia
hanc studiose observa, & Deo placebis
Religiose.

PUNCTUM SECUNDUM.

CONSIDERA, Anima religiosa, ut per
ctè, faciliter & fructuosè obediam
non habendum esse respectum
personam superioris imperantis, sed ad pe-
sonam Christi per os superioris præcipientis
unde necessariò resultabat, eo ipso, quod
famula Christi, omninò tibi incumbere
secteris vestigia ejus, eique promptè obediam
cùm hic ipse tuus Dominus de cælo descen-
derit, non ut faceret voluntatem suam,
ejus, qui misit, videlicet Patris, quam pater
de voluntatem adeò coluerat, ut ab eodem
quam necessario alimento, dependere
Jo. 4. *bus meus est, quemadmodum ipsemet pater*
34. *protestabatur, ut faciam voluntatem Patris*
mei, cibo hoc nutriebatur, crescebat & con-
stentabatur.

Considera, non solum Religionem
stentari obedientiâ, tanquam suo communi
rali cibo, sed & Religionem per hanc

obedientiam manu teneri, unde Religiosus, non promptè obediens, evertit Religionem, seque ipsum morti tradit. Vitæ spiritualis Magistris placuit, eam titulo filiaë humilitatis insignire, ubi enim deest humilitas, ibi & obedientia friget; nec est possibile ut vel initium, vel ullus gradus ad perfectionem fieri possit, si humilitas non fuerit in pretio, quæ mater est & fundamentum perfectionis: quantò igitur quis fuerit humilior, tanto erit adobediendum promptior.

AFFECTUS.

Quàm inanes sunt sæpe numero miserissimi Religiosi in cogitationibus suis! student, laborant, adnituntur quandoque die noctuque, quo Superiorum mandata eludere, & ea, quæ carnaliter desiderant, aucupari possint. *O insensati homunciones! quis vos adeò fascinavit non obedire veritati, Gal. 3. 1.* ante quorum oculos Jesus Christus præscriptus est, in vobis crucifixus? Vos ipsos decipitis & in barathrum æternæ damnationis præcipitatis, non enim homines, sed Deum ludibrio habetis. O miseros vos, qui personam intuemini, nihil de Deo cogitantes, cujus vices gerunt Superiores; Væ vobis, cum severus Iudex machinationibus, dolis & astutijs vestris larvam detraxerit, toti Orbi palàm facturus,

V

cturus,

sturus, quàm vos ipsos turpiter decepti
viam aliam quàm sanctæ obedientiæ
stendo, cum tamen per eam facillimè
lestia devenire potuissetis. O Anima
quid tergiversaris voluntatem tuam
simè Superiori submittere? cur te
legitimæ potestati, cum per eam Deus
loquatur? Revertere, revertere animi
besce & confundere de diabolica propo-
dicij tenacitate. O quàm pleno curam
perditionem properabas, dum Superiorum
præceptis resistebas! Crede, & profunde
mo tuo imprime, quamdiu te non peni-
subjeceris, Superiorumque jussa exactè
non destiteris, tamdiu in viâ æternæ dan-
tionis te constitutam esse. Conformare
voluntatem menti & voluntati Superiorum
ut per eam conformis fias divinæ, quæ
ma Regula, ad quam omnes voluntates
manæ regulari debent.

Fructus & proposita

Punctum hoc suppeditat tibi, Anima
ligiosa, modum & formam vera
dientiæ; primò enim debet esse
dida, simplex & sincera, id est, sine spe
butionis, cum magnâ reverentiâ, submis-
sione & humilitate, absque ut quidquam
tribunal tui judicij revoces, an, quod

atum est, sit rationabile an irrationabile, an honorificum an abjectum &c. uno verbo: intentionem Superiorum minimè discutendo. Et hæc est obedientia fructuosa & memoriosa, à Patribus cœca nuncupata. Secundò debet esse cordialis, amorosa & pacifica, hoc est, ut obediatur toto cordis affectu, quiete internâ & amore, cum hilaritate, sine tristitiâ, sine amaritudine, & hæc propriè vocatur obedientia voluntaria. Tertiò debet esse universalis, ist est, tam debes obedire in illis, quæ sunt difficilia, & naturæ ac voluntati tuæ contraria, quàm in ijs, quæ gustui tuo arident. Quartò debet esse pura, hoc est, solum ut Deo placeas non verò hominibus. Ex his fructus abunde patet, nempe serius conatus hos obedientiæ gradus obtinendi. Potissimum cave, ne unquam Superiorem tuum judices, *Nescit enim dijudicare, quis- In 1. Reg. que perfecte didicit obedire*, inquit S. Gregorius Papa. Tum solerter intende, ut per omnia Deo placeas, omnem obedientiam hominibus præstiram ad ipsum referendo, quod paternè consuluit S. Paulus ad Colossen. 3. *Non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed ut servi Jesu Christi, facientes voluntatem Dei ex animo.*

* * *

V 2

PUN-

PUNCTUM TERTIUM.

Considera, perfecti obedientis de omnibus, quæ vel Regula, vel superiores præcipiunt, indifferenter obtemperare, qui enim in uno fuerit inobediens, in aliis omnibus defectus dici nequit; habentque tales, quibus timere debent, ne Deus graviter in eos advertat, utpotè in perversissimos voti imperatores, & inobedientes. Cum votum obedientie suscepisti, Anima Religiosa, nihil prolixius præcipisti, sed generatim te obligabas ad omnia, quæ jusserit Superior, ergò & in omnibus illis debes obedire. S. Basilius veros obedientes

Regula parvulis assimilat: Veri obedientes similes sunt parvulis; quemadmodum enim cum parentibus

1. 66. pro libitu agitur, ita & veri obedientibus omnibus committunt se liberrimæ Superiorum dispositioni, & de his Christum Dominum

Marc. num dixisse suspicor: finite parvulus venite ad me, talium est enim regnum caelorum; &

10. 14. tum quippè est, plurimum placere Deo. Religiosos illos, qui, vel nutu Superioris, vel ad pulsum campanulæ mox omnibus

obtemperatis, modestè festinant ad ea, ad quæ vocatos advertunt.

* * *

AFFECTUS.

SI Religiosos parvulos cupis, O mi JESU!
 si Regnum cœlorum occludis omnibus,
 qui in suis cogitationibus non fuerint
 parvuli, quid de me erit? Ah, quàm Sanctis-
 simæ Matris obedientiæ eram degener sobo-
 les! Astra conscendi pertinaci judicio meo,
 disculsi Superiorum mandata, murmura vi,
 contempsi, restiti. Ah miserum me! Astra
 conscendi & oclusi, æternæ damnationis
 propinquissimus hæres. O Anima mea,
 quas excusationes prætendes? quam ratio-
 nem afferes, qua culpam tuam imminuas?
 Nulla, eheu! patent effugia; cur, obsecro,
 O mi JESU, servum tam refractarium tanto
 tempore tam benignè, tam patienter tolera-
 bas? Ejecisti Angelos è cœlo, exturbasti A-
 damum è Paradiso, & me plus his frequen-
 tibus inobedientem inter sacratissima Mona-
 sterij septa sustines? Vocasti & renui; cla-
 masti & non audiui; omne consilium tuum *Prov. 1.*
 despexi; & cur me non projecisti à facie tuâ,
 ut in interitu meo rideres? Ah! hæc tua
 bonitas est, O mi JESU, hæc infinita tua mise-
 ricordia, hæc potentissima manus tua, quam
 erga miserrimos peccatores toties extendis.
 Ad hanc ergò confugio, hanc aspicio, hanc
 exosculor & amplector, hac securus ibo; lo-
 quere deinceps mi Domine, quia audiet ser-
 vus

S. Aug. tus tuus, loquere per Superiores, da quod lo-
 bes, & jube quod vis, & dabis libenter loquens
 tu enim rupisti nunc surditatem meam, cor-
 ruscasti, splenduidisti & fugasti coecitatem
 meam, fragrasti, & duxi spiritum, & asseruisti
 tibi. Tibi, mi JESU, me subijcio; Tibi in Su-
 perioribus meis committo corpus, animam
 & omnia mea. Doleo ex toto corde de om-
 nibus etiam minimis inobedientijs meis, &
 unum suspiro & desidero, ut defectus meos
 ignoscas, & in gratiam me recipias, Deus
 meus!

Fructus & proposita.

SI meditationem hanc fructuose perpe-
 deris, summum tuum studium erit, ut
 differenter, exactâ promptitudine &
 cordis tranquillitate, omnia peragendis, &
 ponderabis an placeat, an verò dispo-
 genio tuo quod imperatur, semper cogitabis
 plus eum promereri, qui in sibi contra-
 obedit, quàm qui in acceptis, plus, qui in
 jectis quàm qui in honorificis; quo enim
 difficultas fuerit major, eo victoria erit glorio-
 sior, & consequenter remuneratio amplior.
 cum difficultas operis augeat meritum. Ve-
 rus obediens non respicit ea, quæ jubentur
 sed in illum mentis aciem stringit, qui pre-
 cipit, nempe Deum; quod dudum S. Bernar-
 dus affert, obediens, sed ad liberalitatem, in-
 rans, in ma devotes esse. Si militem
 truculentius rephus re-
 pedita-
 ripueri-
 filimâ-
 ritus S-
 diens lo-
 votissim-
 quit, &
 vite no-
 mansion-
 adverte-
 humili-
 insinua-
 tuali e-
 posse,
 uno eq-
 commo-
 in vitâ
 solam h-
 facilius
 dientia

dus affectis suis inculcavit, dicens: *Perfecta obedientia legem nescit, terminis non arctatur, sed ad omne, quod injungitur, spontaneo vigore, liberalis alacrisque animi modum non considerans, in infinitum fertur.* Non ignoras, Anima devota, omnes homines in hac vitâ milites esse, *militia est vita hominis super terram.* Si militia est, necessaria erunt arma, quibus truculenti hostes reprimi, optatusque triumphus reportari queat, hæc autem arma supeditat obedientia, quæ si cordato animo arripuerimus, non est, cur de certâ, & gloriosissimâ victoriâ dubitemus, cum eandem Spiritus S. indubitâ promiserit: *Vir obediens loquetur victorias.* S. Dorotheus devotissimè de hac re discurret: *Humilitas, inquit, & obedientia sunt velut duo agiles equi, vita nostra currum trahentes, & in coelestes mansiones sine labore portantes.* Ubi signatè advertendum, quòd duos equos adducat, humilitatem videlicet & obedientiam; vult insinuare devotissimus & in palæstrâ spirituali exercitatissimus pugil, fieri quidem posse, ut, quemadmodum currus subinde uno equo trahitur, difficiliùs tamen & incommodiùs, quàm si duo adhibeantur; ita in vitâ spirituali, posito quod quispiam per solam humilitatem salvetur, id tamen longè facilius futurum, si alter equus, hoc est, obedientia concurrat: *Nam sicut currus, pergit*

Prov. 21. v. 28.

prælibatus Doctor, uno equo non satis commo-
de trahitur, sed duobus commodissime vehitur;
ita vehiculum spiritualis conversationis duabus
virtutibus, humilitate & obedientiâ, summi
difficultate portatur. Capesse hanc obedi-
nam, Anima religiosa, & utrique equo com-
parando diligentissimè invigila; stude hu-
militati, elige abjecta esse, delectare in-
humiliationibus, te ipsam contemne, & quare
ab alijs vilipendi, sed & obedientiam anno-
tato, abnega proprium iudicium, submitte
te directioni Superiorum, perage promptè
alacriter & indifferenter omnia, quæcumque
mandaverint, nec dubita, quin utroque hoc
adminiculo suffulta facillimè ad gratiam
æterna sis evolutura, ubi sine fine
Deo tuo frui possis.

* *

